

[Justitsministeren]

frem og f.eks. lader sig fotografere til en avis, ikke i sig selv vil kunne accepteres som grundlag for at opnå asyl her i landet. Jeg er ganske enig i den opfattelse.

Det er jo i øvrigt ikke første gang, asylansøgers offentlige fremtræden har givet anledning til problemer. Jeg vil i den forbindelse pege på sagen med de to iranere; dem fandt flygtningenævnet i sin tid at måtte give asyl netop på grund af den særlige omtale af deres sager, bl.a. her i tinget. Også i fjernsynsudsendelser har der været tilfælde, hvor asylansøgere er fremtrådt offentligt.

Jeg er enig med nævnet i, at det ikke kan nytte noget, at avisfotografier og anden offentlig fremtræden skal have indflydelse på behandlingen af asylsager. Hvis det var tilfældet, ville en forsvarlig behandling af disse meget vanskelige sager næppe være mulig. Det er også baggrunden for, at vi i samarbejde med Dansk Røde Kors gør alt for at undgå fotografering af asylcentre.

Lenger (VS):

Det overrasker mig ikke, at ministeren er enig med flygtningenævnet i, at offentlig fremtræden ikke i sig selv kan accepteres som grundlag for meddelelse af asyl. Det er jeg også enig med flygtningenævnet i. Og det kan man i øvrigt konstatere, hvis man ser på, hvad der er definitionen på en de facto-flygtning, og hvad der er definitionen på en konventionsflygtning. Ingen af stederne vil det i sig selv være nok, at man er fremtrådt offentligt.

Det eneste, jeg spørger om, er: har det ikke altid været sådan? Og det har ikke noget at gøre med at diskutere flygtningenævnets konkrete praksis. Det har noget at gøre med at læse, hvordan man faktisk definerer en flygtning, og det gælder for os alle sammen, at det kan vi læse; det kan flygtningenævnet også gøre. Det kan man også gøre i justitsministeriet. Hvis det endelig kommer an på det, kunne jeg have spurgt, om det ikke var sådan, at i direktoratet for udlændinge, der jo hører under justitsministeren, har man også altid fulgt den praksis, at det ikke i sig selv var nok.

Det spørgsmål, som jeg egentlig har stillet, synes jeg ikke jeg fik noget svar på, og det var: har det ikke altid været tilfældet, at man måtte afslå på det grundlag?

Men så vil jeg gerne supplerende spørge, når nu ministeren svarer sådan, som han gør, om det ikke er korrekt, at bedømmelsen af, hvorvidt en asylansøger opfylder betingelsen for asyl, skal bygge på den konkrete fare, som han er i, og at det derfor er af mindre betydning, hvad der er årsagen til denne konkrete fare.

Og er det ikke korrekt, at Danmark aldrig vil sende en asylansøger tilbage, hvis vi ved, at han dermed risikerer tortur og forfølgelse eller henrettelse, og det helt uanset, hvad der er årsagen til denne risiko, også selv om årsagen måtte være, at han er trådt frem i aviserne? I så fald er det jo ikke denne fremtræden, der er årsagen til asylmeddelelsen, men den fare, der måske følger deraf.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lenger, at det vel altid har været sådan, at man har sagt, at man ikke skulle kunne skyde genvej til at få asyl ved at lade sig fotografere. Det har været standpunktet hos myndighederne og hos dem, der har bistået myndighederne – vel i og for sig hos alle.

Alligevel har det jo ikke forhindret, at det i et par tilfælde – jeg nævnte tilfældet med de to iranere, og jeg kan også nævne andre – har været sådan, at man direkte har brugt som begrundelse i nævnet, at da de pågældende var fremdraget stærkt i offentligheden, var man i modsætning til den afgørelse, man tidligere var kommet til, af den opfattelse, at man burde give dem asyl. Og der er vel ingen af os, der mener, at det er rigtigt, det skal forholde sig sådan.

Derfor opfatter jeg udtalelsen fra flygtningenævnet, hvor altså alle var enige om det, som en advarsel til andre om, at de ikke selv prøver på at søge den genvej.

Med hensyn til vurderingen af asylansøgere i nævnet ønsker jeg ikke nærmere at tage stilling til, hvad man i det enkelte tilfælde mener kan begrunde, at der gives de pågældende asyl. Det er nævnets afgørelse, og jeg mener ikke, anvisninger fra min side vil være rimeligt.

Lenger (VS):

Nej, men spørgsmålet drejer sig jo også om det mere generelle. Men jeg vil gerne sige tak, for jeg forstod, at ministeren understre-